

Odpady se stávají seriálem

Možná už otáčíte oči v sloup, co si na vás zase vedení obce vymyslelo. Jako by nestačilo, že se zvedl poplatek za svoz a třídění odpadů a zmenšil nárokový objem na produkci netříděného (černého) odpadu. Jenže ono může být ještě hůř, situace kolem odpadů je kritická a nikdo zatím nevymyslel jednoduché, dostupné, všemi podporované a akceptované řešení, jak se jich zbavit. A to nejen v naší obci, ani v naší republice, ale ani celosvětově. Jistě, mělo by se začít „od Adama,“ prostě odpady „nevyrábět“. 100 g šunky je zabaleno do zataveného plastu, který váží téměř 50 g. Bezproblémově likvidovatelné hobliny na balení průmyslových výrobků nahradily polystyrenové výlisky, mléko nosíme domů v tetrapaku a jednorázové dětské pleny jsou vyrobené tak, že se samy nerozloží ani za 100 let. Spotřebitel toto může ovlivnit zcela mizivě, i když se snaží žít ekologicky. Možná, že se to časem změní, ale nebude to rozhodně hned a problém s obaly na všechno možné bude dopadat hlavně na koncového spotřebitele. Zrovna tak všechny problémy se zpracováním nebo skládkováním vzniklých odpadů dopadají v důsledku na každého jednotlivého obyvatele. A to jak finančně, kdy může dojít k dalšímu a dalšímu navyšování poplatku, tak organizačně (jak kam s čím) a také eticky (třídít poctivě). Obce nemají moc velký operační prostor, jak to obyvatelům zlevnit nebo usnadnit, přestože se o to ze všech sil snaží.

Krátké vysvětlení, proč došlo například k nepopulárnímu omezení počtu litrů, které má obyvatel možnost uložit k vyvezení do popelnice či kontejneru. Začátek problému je na skládce a v novém zákonu Ministerstva životního prostředí, který příkazuje omezit množství ukládaných odpadů. Zjednodušeně řečeno, provozovatel skládky smí za určitou částku přijmout od obce jen určitý objem skládkového odpadu. Dokonce na toto určené množství poskytuje něco jako slevu. Cokoliv je nad limit, za to vybírají již zcela jiné, vyšší poplatky. Proto se obce snaží omezit různými způsoby objem skládkového odpadu a motivovat obyvatele k důslednému třídění. Proto je doplatek na větší objem nebo častější svoz popelnic takový jaký je.

Ale ani to není konec problémů. Vznáší se nad námi všemi hrozba, že zmizí žluté pytle i žluté kontejnery. O směsi vytríděných plastů není zájem, k dalšímu zpracování jsou v současné době vhodné pouze PET láhve, tvrdé obaly na drogistické zboží a fólie. Cokoliv jiného třídící linky nevezmou. Nedá se to však ani odvézt na skládky. Patová situace, hrozící kolaps celého systému. Svaz měst a obcí ČR ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí nyní intenzivně jedná se zástupci společnosti EKO-KOM a s Českou asociací obalového hospodářství a pokouší se najít rozumné a proveditelné východisko. Mohla by to být spolupráce s cementářským průmyslem. Jako jedno z efektivních a rychlých řešení nakládání s plastovým výmětem se nabízí zvýšení kapacity výroby alternativních paliv z odpadů v ČR (tzv. TAPy), ovšem za předpokladu, že česká výroba alternativních paliv splní přísné parametry pro pece v cementárnách.

„V roce 2008 proběhlo v Opatovicích n/L referendum, ve kterém se naši občané vyjádřili proti výstavbě spalovny na našem katastrálním území. Kdyby byl tento projekt realizován, tak by spalovnu vlastnily obce a města, které by tak mohly

ovlivňovat ceny za likvidaci odpadů,“ komentoval současný stav kolem odpadů starosta obce Pavel Kohout.

Co nás ještě čeká za jobovky ve spojitosti s likvidací odpadů, netušíme, ale rozhodně se k tomuto tématu budeme dlouho vracet. Problém odpady se stává seriálem.

VeP